

[Lønger]

»Finder ministeren det rimeligt, at Københavns kommunes skatteborgere skal betale for, at et flertal i Københavns borgerrepræsentation og indenrigsministeren – under udøvelse af magtfordrejning – har forsøgt at omgøre resultatet af kommunevalget den 17. november 1981?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedbringelse af arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger m.v.).

(Fremsat 28/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Socialdemokratiet kan 100 pct. tilslutte sig hensigten, der ligger bag dette forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, nemlig at nedbringe A-kassernes fejludbetalinger. Der er vel ingen partier her i folketinget, som ikke kan tilslutte sig den hensigt, at der bliver administreret så korrekt som muligt, således at folketinget kan sikre sig, at offentlige midler forvaltes så betryggende, som det nu kan lade sig gøre.

Vi er imidlertid ikke enige i den fremgangsmåde, ministeren foreslår, hvis forslaget skal imødekomme dette mål. Ministeren har nedsat et udvalg, og dette udvalg er kommet med en betænkning. Dette såkaldte Hæstrupudvalg er kommet med en række forslag til ændringer af A-kassereglerne, således at det skulle være muligt at formindske fejludbetalingerne, men ministeren har taget et enkelt forslag ud af Hæstrupudvalgets betænkning, og ved at gennemføre det, som er foreslået her, går ministeren imod Hæstrupudvalgets indstilling og henstilling om, at de forslag, som man er kommet med, skal ses i sammenhæng. Vi finder, det er lidt mærkværdigt, at ministeren fremkommer med de forslag, der belaster A-kasserne mest muligt, uden at tage fat på den gennemgribende regelsanering, som udvalget også har peget på,

således at det bliver overskueligt for kasserne at administrere.

Ministeren lægger ensidigt byrder på kasserne uden at tage fat på arbejdsgivernes pligt til at informere om, hvad der er udbetalt i lønninger, hvad jo danner baggrund for udbetalingerne i kasserne. En af grundene til, at det i Danmark er forholdsvis let at skaffe sig af med arbejdskraft, er jo, at vi har et godt A-kassesystem. Derfor har vi ikke i Danmark de samme tryghedsbestemmelser for beskæftigede, som man har i lande, der omgiver os, Norge, Sverige, Vesttyskland, og vi kunne gå meget videre.

Men hvis ministeren får dette forslag gennemført uden at pålægge arbejdsgiverne forøget pligt og gennemføre skærpede sanktionsregler over for de arbejdsgivere, der ikke følger lovgivningen, er vi bange for, at det hele ender i kaos, men det er måske også det, der er hensigten.

Socialdemokratiet savner også denne gang landsarbejdsnævnets indstilling til forslaget. Jeg kunne tænke mig at vide, hvad de eksperter, ministeren har til rådighed ved udarbejdelse af sådanne forslag som det, vi her behandler, har ment. Har de ment, at det er rimeligt, at ministeren trækker enkeltforslag ud af Hæstrupudvalgets betænkning, og hvad har deres indstilling været?

Vi ser frem til et meget grundigt udvalgsarbejde. Vi mener, at forslaget, som det foreligger, er udtryk for en gang forjasket makværk, som kun er beregnet til at belaste A-kassepersonalet mest muligt.

Det, der i stedet er brug for, er, at ministeren nu sammen med folketinget får planlagt nye regelsæt, nye administrationsregler, nye lovparagraffer, som kan gøre det nemmere for A-kasserne at administrere denne lovgivning, og jeg er overbevist om, at hvis ministeren vil tage den udstrakte hånd, der her er givet fra socialdemokratiet, så vil vi kunne finde frem til noget fornuftigt på grundlag af Hæstrupudvalgets konklusioner.

Jeg skal afslutningsvis spørge ministeren, hvad er det for en retsopfattelse, der ligger til grund for, at man i en lovgivning, som der her er tale om, pålægger ansvar for af enkeltmedlemmer af kassen bevidst eller ubevidst fejlagtigt afgivne oplysninger, som skal ligge til grund for udbetalingerne. Hvad er det for en retsopfattelse, der gør sig gældende, når man pålægger andre mennesker det ansvar